

men saaledes som det er omdannet i Folketinget, er der næsten ikke et af de Littere, som der er Spørgsmaal om, som ikke har faaet en saadan Affattelse, at det saa vel i reel som formel Henseende ikke er acceptabelt. Jeg tror derfor, det bliver ganske nødvendigt at have sin Opmærksomhed nøje henvendt paa at faa Reglerne førte tilbage i alt væsentlig til Regeringens Forslag.

Bjerre: Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig. Det egentlige punctum saliens i Forhandlingen om den mellemkommunale Bestatning har ganske sikkert for de fleste Vedkommende været det, at man har villet ramme den næringsdrivende, som har Næring i en Kommune og Opholdssted i en anden, og det er ogsaa i højeste Grad uretfærdigt, at han skal slippe med f. Eks. 1 pCt., medens hans Konkurrenter maatte skulle give 6, 7, 8 pCt. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede Aede Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygdal) og den ærede sidste Taler (P. G. C. Jensen) deri, at det bedste var, om Næringskommunen kunde faa Lov til at beskaffe vedkommende, saa at der kunde fradrages f. Eks. $\frac{1}{3}$ eller mere forrest det, han skal give i Stat i Opholdskommunen. Men kan det ikke gennemføres af en eller anden Grund, holder jeg paa, at det bliver mindst 3 pCt., altsaa $\frac{3}{4}$ hjerdingaarlig, der hyses til Næringskommunen; det er aabenbart det mindste, og det maa helst være 4 pCt., hvis man skal gaa den Vej. Jeg indrømmer, at for Rjøbenhavns og Omegns Vedkommende kan 2 pCt. være nok, ja maatte mere end nok. Den personlige Skatteydelse i Rjøbenhavn er jo meget lav, lavere procentvis end i andre Købstæder — de faste Indtægter, Arealstatten o. s. v. ere vel omtrent $\frac{2}{3}$ — men det er jo dog fedeligt, at alle Landets Købstæder skulle lide under det særlige Forhold herinde ved Rjøbenhavn. For Resten gælder noget lignende med Hensyn til Aktieselskaber. Det er muligt, at det er noget for meget at sætte 3 pCt. i Rjøbenhavn, men jeg er sikker paa, at i Provinserne vil man sætte megen Pris paa, at det bliver mindst 3 pCt.; Forholdene ere jo der anderledes. I øvrigt maa jeg i Tilslutning til den ærede sidste Taler gøre opmærksom paa, at naar man her beskatter Aktieselskaber, saa ser jeg ikke rigtigt, hvorledes man kan slippe for at beskaffe Forbrugs- eller Produktionsforeninger. Det er jo i mange Tilfælde en Formsag, om en Forening kan kaldes kooperativ eller ikke; men skal en kooperativ Forening være fri, maa der i alt Fald træffes snævrere og fastere Bestemmelser end nu, ellers tror jeg, vi

komme ind paa Uretfærdigheder over for Byerne og de næringsdrivende. Af Statterne paa Tiender, Jordskyld og Arvefæstefølgter er jeg ganske særlig imod Stat paa Kirketienden. Denne ejes jo nu ofte af fattige Enker og andre mindre bemidlede Personer, og det er vanskeligt for Kirkehøvet at gøre større Udsættelser af Hensyn til de fattige Tiendejere. Jeg er temmelig overbevist om, at bliver Lovforslaget vedtaget, vil det komme til at gaa ud over Kirkerne mere end hidtil. Og saa er jeg ogsaa imod, at man lægger Stat paa Stiftelser, Hospitaler og andre velgørende Institutioner. Selv de rige Stiftelser have jo gerne nogen, som de under støtte paa anden, tredje Haand, fattige Enker og faderløse; det har f. Eks. Ballø haft hidtil og vil saa det igen, naar Midlerne blive mere rigelige. Det er ikke de forholdsvis mest velstillede, det kommer til at gaa ud over, men netop de fattige. Særlig gælder dette Hospitalerne, som eje Tiender fra forskellige Sogne. Hvad der paalægges dem i Skat, gaar direkte fra de fattige. I det hele er det en meget vanskelig Sag at komme ind paa at lægge Skat paa Filantropi og Gødgørelse.

Der blev talt om Vedtægter for Landet, og det er jo ganske vist absolut nødvendigt, at vi ogsaa saa Vedtægter, hvis dette Lovforslag skal gaa igennem. Men jeg vilde gerne dertil knytte den Bemærkning, at ogsaa for Byerne kunde der i høj Grad behøves større Ensartethed i Vedtægterne, og da navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om den stigende Skala. Det kan ganske vist være meget fornuftigt at gaa over til en vis Stigning i Skalaen, naar det blot bliver stabilt fastslaaet og omtrent ensartet alle Begne. Men det er i høj Grad uheldigt, at en By har stærk Stigning, en anden slet ikke, og end mere, at en By har stigende Skala i 3 Aar, saa ingen, og saa maatte igen. Det er let at forstaa, at det bringer Ulighed, Forvirring og Forbitrelse, som er i høj Grad uheldig.

Til Slutning vil jeg blot henstille at undlade at offentliggøre i Bladene disse forskellige Skattelister, som man gør for Købstæderne. Naar der bliver bekendtgjort, at Listerne ligge til Efterhyn paa et bestemt Sted, synes det mig at være tilstrækkelig Offentliggørelse. Det andet er mildest talt ikke til Gavn, men til Skade af mange Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa.

J. Bedersen: Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke det, jeg havde tænkt at sige, til nogle saa Bemærkninger, væsent-